

Oponentní posudek diplomové práce studenta Bc. Vojtěcha Pecha s názvem Kůže - nejlepší médium

Vojtěch Pech si vybral za téma své diplomové práce velmi zajímavý fenomén - tetování. Zajímavost fenoménu tetování je založena hned v několika oblastech:

- samotná technická podstata věci - střet grafického dekoru a měkkého lidského těla
- sociální rozměr věci - kdy stále stejný dekor jeden člověk pronáší různými životními situacemi a prostředím
- umělecký rozměr věci, kdy lze uvažovat o tom, zda je tetovaný umělecké dílo tetéra nebo zda je sám nositel autor díla
- historický rozměr, kdy bychom mohli pátrat po původních kmenových významech jednotlivých dekorů

Vojtěch si v té velké a již mnohokrát zkoumané, analyzované a banalizované oblasti dokázal vytýčit a poměrně vyčistit vlastní cestu. Nazvala bych ji cestou novohistorickou. Všiml si specifického fenoménu, části novodobé historie tetování, které s sebou nese i politický rozměr. Zajímá se o tetování typu "tribal". Tento typ tetování, založený na výrazných grafických dynamických znacích, byl prvním masově rozšířeným tetovaným dekorem, který se u nás rozšířil po sametové revoluci a dlouhou dobu vydržel. Dá se proto považovat za jeden ze symbolů devadesátých let a s nimi spojeným přechodem k demokracii. V jeho z dnešního pohledu poměrně neobratných, agresivních a efektních tvarech, které se stereotypně opakovaly na typických částech těl /na lýtkách, ramenou nebo v kříži/ zůstává stále zachyceno něco z živelnosti a zároveň naivnosti doby. Tribal byl prostě srdcovka!

Vojtěchovi se podařilo pro tento specifický charakter tribal tetování nalézt i odpovídající technologii, která silně a adekvátně opět odkazuje k atmosféře devadesátých let. Pracuje s černobílým kopírováním, s typickými složkami černobílých xeroxů motivů ve foliových složkách. V jádru projektu je vytvoření tetovacího vzoru, který by byl jakousi esencí a zároveň poctou tribal tetování, a jeho následné vytetování. Metoda, kterou Vojtěch pro vytvoření onoho "nadvzoru" vymyslel, spočívá v zkolásování vybraných motivů do jedné plochy, ze které se následně šablonou jednoho z vzorů vyřízne fragment. Je to metoda, která ve své jednoduchosti zachycuje vše podstatné a navíc s humorem a laskavou ironií:

- tetovaný si nemusí vybírat jen jeden vzor, ale hned všechny, které se mu líbí zároveň
 - zároveň ale po výsledné koláži posouvá šablonu tribal vzoru, nemůže překročit "tribal stín"
 - excentričnost, elitnost a "coolness", která by mohla touhu po tetování provázet, je zde s laskavou ironií shozena dětinskou prací tetéra, vystřihujícího a nalepujícího jednotlivé vzory na papír.
- Výsledný tetovaný vzor překvapil svou komplexností - je syntézou známých fragmentů a zvláštního působení náhody.

Projekt Vojtěcha Pecha mně zaujal především tím, že dokázal v tomto již zprofanovaném tématu nalézt svou vlastní cestu a jí odpovídající prostředky.

Výtky, které k projektu mám, směřují především k malému objemu díla. Jedná se sice o velmi přesnou sondu, ale pro excelentní diplomovou práci by podle mně bylo nutné uchopit hlavně výstupy pevněji, pracovat s objevy, které autor během práce učinil /vrstvení, práce s náhodou, možnost proniknout do komerce, vytvoření nového produktu, vnucení vlastního díla někomu na tělo, v neposlední řadě otázka práce s videem, které je zde velmi důležité, ale opět nevyjasněné svou formou.../ dlouhodoběji a cíleněji.

Navrhuji hodnocení D.

Mgr.A. Lenka Klodová, Ph.D.

V Brně 11.5.2014